

Bijbels perspectief

Woord van de week

Galaten 6:14

***Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders
dan in het kruis van onze Here Jezus Christus,
door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld.***

Wauw! Wat Paulus in dit tekstvers zegt, is nogal wat. Wat hij hier schrijft, vraagt niet alleen om een zorgvuldig over- en doordenken, maar dwingt ook tot een evalueren van je eigen positie in het leven, in deze wereld. Zeg ik dan Paulus deze woorden zonder reserves na? Verwoordt Paulus hier mijn levensmotto en focuspunt - dát, waar het in mijn leven *alleen* om gaat?

Op weg naar Pasen is het goed je af te vragen welke plaats en betekenis het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Christus voor jou persoonlijk hebben. Voor Paulus valt dat alles samen onder de noemer: 'het kruis van onze Here Jezus Christus'. Dát is zijn vaste en zekere oriëntatiepunt - het bepaalt zijn hele leven. Daarin ligt de zin van zijn bestaan verankerd. Het was de filosoof Jean Paul Sartre die ooit stelde dat het leven zinloos is als er geen vast oriëntatiepunt is. Volgens hem was en is een dergelijk oriëntatiepunt nergens te vinden. Dus, het leven is zinloos. Paulus wist het beter! Hoe zit dat met ons?

Het 'maar ik moge er voor bewaard blijven' drukt zoveel uit als: 'het zij verre van mij'. Deze constructie, die ook in het Oude Testament voorkomt (bijvoorbeeld in Jozua 22:29), bevindt zich qua karakter tussen een gebed en een vloek. Ze drukt zo uit dat Paulus *alles* buiten 'het kruis' afwijst. Dat past bij wat hij in bijvoorbeeld Filippenzen 3:8 zegt: '...ik acht zelfs alles schade...' enz. Net als daar doelt Paulus ook hier op datgene wat de wereld biedt van welke aard, vorm en waarde ook. Deze woorden, beter: deze keuze van Paulus doet je aanvoelen dat het alleen roemen in het kruis niets minder dan een *bedreiging* vormt voor degene die iets anders zoekt - in feite zichzelf zoekt! Is het kruis van Christus mijn *enige* glorie? Past het kruis, dat voor de wereld feitelijk paradoxaal is aan glorie omdat ze het beeld is van zwakheid en nederlaag (vergelijk wat Paulus schrijft in 1 Corinthiërs 1:18 en volgend!), bij roemen? Voor Paulus wel degelijk! En dat zó, dat hij, zoals Ridderbos in zijn commentaar op dit tekstvers terecht aangeeft, er 'de volheid en rijkdom' van de namen van Gods Zoon aan verbindt: Here Jezus Christus - 'het zij verre van mij te roemen anders dan in het kruis van onze *Here Jezus Christus*'. Daar, op Golgotha openbaarde God (*Here*) zichzelf vanuit liefde als mens en Verlosser (*Jezus*) om zo zijn Koningschap te bevestigen (*Christus*)! Dat is vast en zeker gebleken en bevestigd in de opstanding! God de Vader is het enige oriëntatiepunt, de zin voor elk menselijk zijn. Hij bevestigde dat eens en voor altijd in tijd en ruimte, in de geschiedenis in en door het kruis.

Daarom: in het kruis zal ik eeuwig roemen. Ja, of nee? Is de wereld mij gekruisigd en ik de wereld? Erken ik ten volle 'de schande van genade' als voor mij? Weet ik van en leef ik de inhoud van het kruis van *onze* Here Jezus Christus?

Gebed

Roemen in het kruis gaat nog Hemelse Vader, voor zover het gaat om het vrij worden van zonde en ons behoud, maar het wordt een andere zaak als het gaat om het dagelijks opnemen ervan en om het dagelijks als meegekruisigd te leven. Niet alleen ons vlees is sterk, maar vooral ons ik verdraagt het in feite niet om zichzelf te verliezen. En toch is dat, willen we deel hebben aan de overwinning op Golgotha behaald door U Here Jezus Christus, de enige weg tot Uw Rijk. 'Tenzij de graankorrel in de aarde valt en sterft...!' Uw Woord is duidelijk! Geest van God overtuig ons en spoor ons aan de voetsporen van Christus niet alleen met de mond te volgen, maar juist in en door onze dagelijkse handel en wandel. Laat ons de inhoud ervan om Christus wil leven, uit genade vragen we dat, amen.